

Sygn. akt IV U 342/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 stycznia 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **E. S.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 13 czerwca 2013 r., znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

E. S. odwołała się od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. albowiem jest ona dla niej krzywdząca. Zmiana orzeczenia z umiarkowanego na lekki uniemożliwia jej podjęcia pracy.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania albowiem stan zdrowia E. S. nie uzasadnia zaliczenia jej do wyższego niż lekki stopień niepełnosprawności.

Sąd ustalił:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. orzeczeniem z dnia 11.04.2013r. zaliczył E. S. do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe, symbol przyczyny niepewności - 02-P.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we (...).06.2013r. utrzymał w mocy zaskarżone przez ubezpieczoną orzeczenie (...) w W. z 11.04.2013r.

Od tego orzeczenia ubezpieczona odwołała się.

Dowód:

-orzeczenie (...) w W. z 11.04.2013r.,orzeczenie (...) z 13.06.2013r. –w aktach (...) w załączeniu.

Biegły sądowy specjalista psychiatra rozpoznał u E. S.:

1)zaburzenia depresyjno- lękowe z łagodnymi zaburzeniami poznawczymi na podłożu organicznego uszkodzenia (...);

2) zespół zależności alkoholowej w okresie stabilnej abstynencji

i orzekł, że może ona zostać uznana za osobę o naruszonej sprawności organizmu w stopniu lekkim na stałe; symbol 02-P.

Dowód:

-opinia pierwotna k. 15;

-opinia uzupełniająca- k.29.

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Przepis art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2011 roku, Nr 127, poz. 721) stanowi, że:

1) ust. 1 - **do znacznego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji;

2) ust. 2 - **do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;

3) ust. 3 - **do lekkiego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

W zasadzie bezsporne było, że od wielu lat powódka cierpi na schorzenie psychiatryczne, była wielokrotnie z tego powodu hospitalizowana w S..

Sporne pozostawało, czy schorzenie to narusza sprawność organizmu powódki w stopniu wyższym niż orzeczonym-lekkim.

Wszyscy lekarze badający powódkę (w (...), (...), biegły psychiatra) zgodnie orzekli, że stan zdrowia powódki uzasadnia zaliczenie jej do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe.

Jak podkreślił biegły psychiatra w swojej opinii, utrzymujące się w przeszłości zaburzenia amnestyczne w przebiegu choroby alkoholowej (w wyniku ponad 10-cio letniej abstynencji) uległy znacznej redukcji i obecnie pozostają na poziomie łagodnych zaburzeń poznawczych głównie w zakresie pamięci świeżej.

Zaburzenia depresyjno – lękowe w ramach prowadzonego leczenia PZP ulegają redukcji. Ma ograniczoną zdolność do wykonywania pracy w normalnych warunkach, ale nie wymaga pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Zaburzenia psychiczne wymagają regularnego leczenia i utrzymywania dalszej abstynencji.

Sąd w całości dał wiarę opinii biegłego albowiem jest pełna, jasna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniła wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Powódka wniosła zastrzeżenia do opinii biegłego, ale była to subiektywna, niemerytoryczna, niepoparta żadnymi dowodami polemika laika z wysoko wykwalifikowanym specjalistą. Biegły w opinii uzupełniającej wykazał całkowitą bezpodstawność tych zastrzeżeń.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴§1 kpc odwołanie oddalono.